

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

D. A. Tractatus De Privilegiis Ecclesiae

Zanchi, Lelio

Veronae, M. D. LXXXVI.

Quadragesimum Secundum Priuilegium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61627](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61627)

- 13 Relativum de sui natura restringit præcedentia.
 14 Posthumus est nomen appellativum, quod indifferenter comprehendit omnem
 posthumum dummodo sit istius testatoris.
 15 Hierophilatus est nomen græcum, quod latinè interpretatur sacer custos.

Quadragesimum Secundum Privilegium.

ECCLESIA gaudet hoc privilegio, † quòd si P. Maximus delegaverit aliquam causam duobus Abbatibus duorum locorum nulla expressa eorum nominis proprii mentione, nundum lata sententia vnus eorum moritur, in eius locum successor substituitur, & ab illis lata sententia à delegante laudatur, capitu. quoniam de offic. & pot. Iud. deleg. quare delegatio facta Abbatibus non expresso eorum nomine transit in successorem. Quia † delegatio fuit facta dignitati, cum eorum nomina non fuerint expressa. † Nam licet Abbates moriantur dignitates non pereunt, cap. liberti 12. quæst. 2.
 † Individua quotidie pereunt. l. 4. ff. de leg. 1. dignitas non variatur permutatione personæ, † Quia delegatio facta sub nomine appellativo alicui, qui habet successorem, † delegatio transit in successorem etiam re integra, secus si fiat expresso nomine proprio, quia ex quo, † nomen proprium denotat solum vnum corpus quo extincto extinguitur iurisdō. Hic igitur considerandum, † q̄ dispositio quandoq; est realis: quandoq; est personalis: Realis dicitur quando est contemplata dignitas personæ quæ transit in successorem. In dubio cēsetur contemplata, si dispositio est fundata super nomine dignitatis. Quandoq; est personalis, vt quando est fundata super persona, & in dubio v̄ fundata super persona, si est concepta sub nomine proprio. Et † q̄n quis est substitutus in dignitate, v̄ substitutus in omnibus depēdentibus, & accessoriis ad dignitatē. Sed opponi pōt. de tex. in l. filia. s. Titia. ff. de cond. & dem. ubi habetur q̄ si testator legavit Agatheam ancillam, deinde supervuens eam vendidit, & aliam emit cui imposuit idem nomen & dicitur ibi, quòd mortuo testatore illa Agatheam postea empta debeat legatario. Ecce ergo, † quòd dispositio concepta nomine proprio non est personalis, sed transit in aliam eiusdem nominis, ad idem adducitur, l. placet. cum l. sequen. ff. de liber. & posthum. † Vbi testator instituit posthumum hæredem, & postmodum duxit aliam

- vxorem, ex qua reliquit posthumum dicitur ibi, quòd ille debet esse hæres. † Et sic ostenditur dispositio ad alium, qui non erat posthumus tempore testamēti. Ad idem facit, tex. in l. annua. §. l. ff. de annuis leg. † vbi testator legauit sacerdoti Hierophilato, & concluditur ibi legatum deberi etiam successori, & si fuerit expressum nomen proprium, vt Hierophilato, nihilominus transit dispositio in successorem? Eo modo debemus dicere, quòd si causa committitur alicui Prælato etiam expresso nomine proprio, quòd dispositio debet transire in successorem cuius contrarium habetur in præsentia ca. solutio hæc est, quia testator ibi illud voluit, sed quomodo haberi potest, quòd ista fuerit mens testatoris contra dispositionem iuris, vnde dic specialius, nam venit Agathea postea empta, qui testator dixit lego ancillam Agatheam, quæ mea erit tempore mortis, vnde per hæc verba sequentia apparet, quòd testator non intellexit de præsentia Agathea, sed de Agathea, quæ postea sua esset tempore mortis. Illud † relatiuum, quæ de sui natura restringit præcedentia, l. Stichum. ff. de leg. 1. & l. cunctos populos. C. de summa trinita. & fid. cathol. & l. omnes populi. ff. de iust. & iur. ad l. placet potius videtur facere pro quam contra.
- 14 † Quia posthumus est nomen appellatiuum, & indifferenter comprehendit, omnem posthumum dummodo sit istius testatoris, nam ibi testator non restringit se ad tempus testamenti, ad l. annua recipit plures intellectus, quia illud verbum Hierophilato intelligi potest, quòd non sit nomen proprium, sed quòd sit nomen appellatiuum templi, vel officij, † quia Hierophilato est nomen græcum, quòd latinè interpretatur sacer custos, & ita communiter lex illa intelligitur, adeo quòd non discordat à præsentia capit. quoniam.

S V M M A R I V M.

- 1 Legatus generalis Papæ in vna prouincia in causa delegata alicui specialiter non potest se impedire.
- 2 Delegatus si secundum formam mandati sententiam tulerit legatus eam irritare non potest.
- 3 Delegati sententia rationabiliter facta legatus generalis Papæ eam confirmare poterit.
- 4 Mandatum speciale derogat generali.
- 5 Procurator generalis potest aliquando inhibere speciali procuratori ne agat sibi iniunctum per Dominum.

Causa

- 6 *Causa qualibet non sufficit, vt generalis procurator, vel legatus possit impedire, qua alteri specialiter sunt iniuncta.*
- 7 *Legatus si causa de nouo detegitur, vel causa antiqua qua verisimiliter non fuerit considerata tempore mandati specialis impediri potest.*
- 8 *Sententia an iusta, vel iniusta sit, qui nullam habet de ea cognitionem non potest cognoscere.*
- 9 *Sententiam cognoscere non potest quis nisi ei specialiter illa committatur.*
- 10 *Legatus ad requisitionem delegati qui tulit sententiam potest illam mandare executioni.*
- 11 *Delegatus est maior legato in causa sibi commissa qui non compellitur ad exequendam sententiam, sed supplicandus.*
- 12 *Verbum rationabiliter intelligitur ordine seruato.*
- 13 *Sententia ferri debet super libello, secus sine eo.*
- 14 *Papa sine libello iudicare potest.*
- 15 *Sententia absque citatione ferri non potest.*
- 16 *Verbum valebit non importat necessitatem, sed voluntatem.*
- 17 *Verbum valebit in rescriptis, vel legibus importat necessitatem causationem.*
- 18 *Appellatio deuoluitur ad superiorem.*
- 19 *Sententia nulla interposita appellatione poterit executioni mandari si requisitus iudex fuerit.*

Quadragesimum Tertium Privilegium

1 **C**CCLESIA habet privilegium, † quòd si Legatus Generalis Papæ, sit in vna Prouintia, & si à Papa fuerit specialiter commissa aliqua causa alicui; quæritur vtrum Legatus possit impedire processum, huiusmodi delegati, vel cognoscere de causa illa, ante cognitionem ipsius delegati, vel postea?

Respondet Papa, quòd Legatus commissionem alij factam specialiter impedire non potest. Et † si delegatus secundum formam mandati sententiam tulerit, Legatus non poterit eam irritare, † tamen si rationabiliter lata fuerit, eam poterit confirmare, & executioni mandare, ratio hæc est, † quia mandatum speciale derogat generali, cap. studuisti de offic. leg. † Aliquando procurator generalis, potest inhibere speciali procuratori, ne agat sibi iniunctum, per dominum, per l. si hominem. ff. mand. Io. And.

L 2 dicit,